

Întâlnirea

(Lică este în scenă și îl cheamă pe Gigi, care vine din partea opusă)

Gigi: Ce e?

Lică: A venit o scrisoare pentru tine. Ia-o!

Gigi: *(O ia entuziasmat și după ce o privește începe să plângă)*

Lică: Dar ce s-a întâmplat? Ți-a murit câinele?

Gigi: Mai rău!

Lică: Ți-a murit pisica?

Gigi: Mai rău, mai rău!

Lică: Bunica?

Gigi: Și mai rău!

Lică: *(Continuă se enumere tot felul de dezastre posibile pe care scrisoarea ar putea să le aibă, dar i se răspunde la fel).* Dar atunci, ai de gând să-mi spui ce s-a întâmplat?

Gigi: Nu știu să citesc!

Lică: Cretinule! Dă-o încoace să o citesc eu, pentru că eu știu să citesc! *(Citește întâi în gând și apoi zice)* Dar știi ce s-a întâmplat!?

Gigi: Nu!

Lică: Știi ce scrie?

Gigi: Cred că de trei ore tot încerc să aflu. Îmi poți spune cum să fac?

Lică: Ți-a scris o fată.

Gigi: O fată?! O fi sora mea.

Lică: Nu, nu! O fată!

Gigi: Și ce zice?

Lică: Spune că ești frumos, ești un crai, că ești băiatul visurilor ei și că vrea să vă vedeți, și de aceea ți-a fixat o întâlnire.

Gigi: Dar nici nu o cunosc.

Lică: Nu contează, oricum o vei cunoaște în curând.

Gigi: Ce frumos! O cunosc, ne căsătorim și vom avea mulți copii.

Lică: Calm, George, calm. Cred că în curând va veni, așa că mergi măcar să te schimbi.

(Gigi iese pentru a se schimba. Între timp Lică anunță publicul că totul este o glumă și că scrisoarea este de fapt factura de telefon. Invită o fată pe scenă, o invită să se așeze pe un scaun cu fața la public și puțin înclinată într-o parte; și să nu se miște indiferent ce se va întâmpla. Și îi mai dă și niște bani pe care să-i pună în pălăria lui Gigi. După puțin timp apare și George cu pălăria pe cap).

Lică: Gigi, vino, fata a venit deja, uite-o. Haide, faceți cunoștință.

(Gigi este totuși timid, și de câteva ori vrea să renunțe, dar Lică îl învață câteva cuvinte)

Lică: Domnișoară.

Gigi: Domnișoară.

Lică: Din primul moment în care te-am zărit...

George: Din primul... Dar eu n-am mai văzut-o?

Lică: Nu contează, așa se zice mereu. Din nou. Domnișoară, din primul moment în care te-am zărit...

Gigi: Domnișoară, din primul moment în care te-am zărit...

Lică: Pălăria *(șoptit)*

Gigi: Pălăria.

Lică: Pălăria ta

Gigi: Pălăria ta.

Lică: Cretinule, scoate-ți pălăria.

Gigi: Cretinule, scoate-ți pălăria!

Lică: Ce dezastru... Caută să faci binele. De fapt trebuia să zici așa: Domnișoară, din primul moment în care te-am zărit nu mai mănânc, nu mai beau, nu mai dorm...

Gigi: Bineînțeles că pentru prima oară când o văd nu toate sunt cum trebuie. Când mă voi mai uita la ea cine știe ce se va mai întâmpla.

Lică: Haide, nu mai fă figuri și du-te și vorbește cu ea. Repetă ce te-am învățat și mai zi și tu ceva din inimă.

Gigi: Bine! Domnișoară, din primul moment în care te-am zărit nu mai mănânc, nu mai beau, nu mai dorm (*în acel moment întinde brațele având pălăria în mână. Domnișoara se ridică și îi pune bani în pălăria lui Gigi, care rămâne înmărmurit*).

Gigi: Bineînțeles că pentru a bea, mânca și dormi este nevoie și de bani.

Lică: Nu te descuraja. Mai încearcă.

Gigi: Ce să mai încerc! M-am săturat! Știi ce-i voi spune? Domnișoară, eu pentru tine nu voi mai mânca, bea sau dormi, dar cel puțin eu sunt mult mai frumos decât tine!

SFÂRȘIT